

LEGALINFRA

Zienswijzennota consultatie AVOI en Nadeelcompensatieregeling K&L Gemeenten Brielle, Hellevoetsluis en Westvoorne

Project: AVOI Voorne Putten
Auteur(s): mr. L. van Raaij
Plaats, datum: Maarn, 4 juli 2018

	Partij	Artikel	Zienswijze
1.	TenneT	Algemeen	TenneT verlangt een ongestoorde ligging. TenneT is verantwoordelijk bij de Elektriciteitswet 1998 (de "E-wet") aangewezen als beheerder van het landelijk hoogspanningsnet. Zij is daarmee verantwoordelijk voor een ongestoorde werking van dit net. Vanwege de veiligheid, de betrouwbaarheid en de grote omvang van de capaciteit, spelen in Nederland assets van TenneT een cruciale rol bij het transport van elektriciteit en zijn deze van vitaal belang voor het functioneren van de Nederlandse samenleving. Een kerntaak van TenneT is het beheren, onderhouden en veiligstellen van nieuw te realiseren en gerealiseerde assets ten behoeve van een ongestoorde ligging daarvan gedurende de gehele levensfase. Uitgangspunt is dat deze vitale en zware infrastructuur een gepaste bescherming kent, verankerd in een duurzaam liggingsregime.
	Reactie		<i>De gemeente onderkent het belang van TenneT om haar netten zoveel als mogelijk ongestoord te laten liggen. Dit geldt tevens voor de verantwoordelijkheid die voortvloeit uit de wettelijke taak van TenneT. Door de dynamiek in de openbare ruimte kan er, hoewel de gemeente in projecten net als netbeheerders in het licht van de laagst maatschappelijke kosten streeft naar de instandhouding van kabels en leidingen in de ondergrond voor een zo lang mogelijke duur, geen ongestoorde ligging worden gegarandeerd. Een nadeelcompensatieregeling, in welke vorm dan ook, biedt daar ook geen gepaste bescherming voor, aangezien dit enkel een vergoedingssystematiek behelst. Ten aanzien van een duurzaam liggingsregime kunnen in dat opzicht netten beter opgenomen worden in een bestemmingsplan, waar een aanlegvergunningstelsel aan wordt gekoppeld. De netbeheerder, TenneT, worden op deze wijze planologisch beschermd.</i>
2.	TenneT	Algemeen	Het 380/220 kV net is vrijwel geheel bovengronds en kent vanouds als liggingsregime een privaatrechtelijke overeenkomst waarmee een zakelijk recht van opstal met de perceeleigenaren wordt overeengekomen. De overige transportnetten (110/150 kV) bestaan uit zowel bovengrondse lijnen als ondergrondse kabels, waarbij niet overal een zakelijk recht gevestigd is. Oorzaak hiervan ligt in het feit dat de

			<p>beheerder van een energiebedrijf vaak de gemeente zelf was. Daardoor was het vestigen van een zakelijk recht op gemeentegrond, als basis voor het liggingsregime van de aan te leggen netten, overbodig. De rechten van TenneT zijn echter heden ten dage bij eventuele eigendomsoverdracht van deze gronden zonder een zakelijke recht onvoldoende gewaarborgd tegenover derden.</p>
	Reactie		<p><i>De gemeente begrijpt de wens van TenneT dat rekening gehouden dient te worden met het feit dat de rechten van TenneT voldoende gewaarborgd worden tegenover derden. Dit kan echter op verschillende manieren gebeuren. Het feit dat in het verleden geen zakelijk rechten voor (enkele) kabels van TenneT zijn gevestigd, betekent niet dat de gemeente dit alsnog moet doen. Het standpunt van TenneT dat dit dient te geschieden met behulp van een zakelijk recht wordt daarom niet zondermeer door de gemeente onderschreven, Het streven naar waarborgen tegenover derden kan ook op andere wijze worden bereikt, zonder dat dit een negatief effect heeft op de behartiging van het publieke belang door de gemeente. Zo kan de gemeente beleid opstellen waarin staat hoe zij met grondverkoop met daarin kabels en leidingen omgaat. Hierin kan worden opgenomen dat bij verkoop van gronden met daarin transportleidingen (en kabels) er ten gunste daarvan zakelijke rechten worden gevestigd. Deze optie heeft geen negatief effect op de behartiging van het publieke belang. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om een kwalitatieve verplichting op te nemen. Het betreft een overeenkomst waarin een dulden of niet doen kan worden opgenomen – wat prima past bij de eisen die een netbeheerder vastgelegd wil zien – die wordt ingeschreven in het register, waarmee hij werking tegenover derden krijgt. Door een kettingbeding in de kwalitatieve verplichting op te nemen kan worden bewerkstelligd dat de rechten van de netbeheerder gewaarborgd worden. Ook Deze optie heeft geen negatief effect op de behartiging van het publieke belang. Een en ander houdt in dat de gemeente geen aanleiding ziet om op voorhand zakelijke rechten te vestigen.</i></p>
3.	TenneT	Algemeen	<p>TenneT verlangt een duurzame ligging. Hierin past het dat netten zo min mogelijk worden blootgesteld aan verleggingen. De nadeelcompensatieregeling 'faciliteert' verleggingen juist</p>

			doordat er geen vergoeding in het vooruitzicht wordt gesteld. Hoe lager de vergoeding, hoe makkelijker de veroorzaker zal verzoeken.
	Reactie		<i>De nadeelcompensatieregeling is gestoeld op publiekrecht. Aan dat publiekrecht hangt vast dat de gemeente de belangen afweegt en zich houdt aan de Algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De nadeelcompensatieregeling faciliteert geen verleggingen, maar verwoordt de maatschappelijke kijk op nadeelcompensatie op het gebied van ondergrondse infrastructuur. De gemeente houdt bij werken terdege rekening met de maatschappelijke belangen die gemoeid zijn met kabels en leidingen. Hier vallen ook de netten van TenneT onder.</i>
4.	TenneT	Algemeen	De nadeelcompensatieregeling doet mogelijk recht aan de situatie van de regionale netbeheerders, maar houdt onvoldoende rekening met het transportnet. De regeling gaat voorbij aan de veel hogere investeringskosten.
	Reactie		<i>Ook Gasunie en andere beheerders van netten, die om grote investeringen vragen, gaan vallen onder de nadeelcompensatieregeling. Het verschil zit niet in de netbeheerder maar in de maatschappelijke kosten die een project met zich brengt, waarbij alle belangen worden meegewogen. Transportnetten en warmtenetten zullen hierdoor in beginsel zwaarder wegen dan aansluitingen en distributienetten, maar ook de leeftijd betreft een factor die de gemeente zal meewegen. De afweging dient recht te doen aan de verschillende belangen; de nadeelcompensatieregeling betreft enkel het sluitstuk en is voor eenieder hetzelfde. Het is niet de regeling die iets zegt over maatschappelijke kosten, maar de afweging die wordt gemaakt voordat besloten wordt dat een kabel of leiding aangepast dient te worden. De regeling betreft enkel een risicoverdeling op het moment <u>dat</u> er een aanpassing dient plaats te vinden.</i>
5.	TenneT	Algemeen	De huidige tendens is dat steeds meer bovengrondse hoogspanningsverbindingen ondergronds worden aangelegd en een vergoedingsregeling van 15 jaar, voortvloeiend uit de nadeelcompensatieregeling, staat niet in verhouding tot de hoge investering die TenneT voor de realisatie en instandhouding van het transportnet moet doen. De levensduur van een kabel is >80 jaar en wordt een kabel gelegd met het vooruitzicht dat deze ongestoord in de grond

			kan blijven liggen. TenneT is van mening dat een vergoedingsregeling van 30 jaar meer recht doet aan een gedwongen verlegging en een gegarandeerde ongestoorde ligging.
	Reactie		<i>TenneT geeft aan in te kunnen stemmen met een vergoedingssystematiek op basis van een staffel van 30 jaar, die meer recht doet aan een gedwongen verlegging en een gegarandeerde ongestoorde ligging. Zoals echter reeds onder 1. aangegeven ziet een nadeelcompensatieregeling niet op een al dan niet gegarandeerde ongestoorde ligging, maar ziet dit enkel op een vergoedingssystematiek. De gemeente kan daarnaast het standpunt van TenneT niet onderschrijven dat een termijn van 30 jaar wel zal of kan lijden tot een ongestoorde ligging. Ten aanzien van de vergoedingssystematiek op basis van de Nadeelcompensatieregeling, waarbij het uitgangspunt wordt gehanteerd dat het berekend wordt aan de hand van een staffel van 15 jaar, kan worden gemeld dat dit is gebaseerd op de voorzienbaarheid van ontwikkelingen in de openbare ruimte in de gemeente. Deze voorzienbaarheid vloeit voort uit het feit dat de degene die kabels en leidingen legt in openbare gronden van de gemeente, er rekening mee moet houden dat er op enig moment wijzigingen kunnen optreden in de bestemming of het gebruik van die gronden. Om die reden is het redelijk dat naarmate de kabels of leidingen er langer liggen, de toe te kennen tegemoetkoming in hoogte afneemt tot deze, na verloop van 15 jaar, op 0 wordt gesteld. Dit is het normale maatschappelijke risico dat op de netbeheerder rust. Op dit punt is aangesloten op het bepaalde in de NKL '99, de adviezen van de Commissie Burgering en jurisprudentie op dit vlak (Rechtbank Den Haag 04-04-2000, ECLI:NL:RBSGR:2000:AA6953). Een verschil tussen transport- en distributieleidingen is met betrekking tot nadeelcompensatie ook niet te maken, tenzij wordt meegegaan in de stelling dat alle netten bij infrastructurele werken dezelfde belangenafweging genieten, wat niet het geval is. Het verschil in gewicht kan niet in de voorzienbaarheid worden gezocht, maar moet worden gezocht in de afweging of een net aangepast dient te worden. En dit laatste dient aan de hand van de omstandigheden van het geval te gebeuren en is onderhevig aan de algemene beginselen van</i>

			<p><i>behoorlijk bestuur. Aanpassing van de staffel leidt daarom tot een oneigenlijke verandering van het systeem. Los van het formeel-juridisch aandachtspunt, zoals hiervoor benoemd wordt, ziet de gemeente niet in dat een staffel van 30 jaar voor de vitale infrastructuur van TenneT of andere netbeheerders leidt tot een ander resultaat dan bij een staffel van 15 jaar. Het resultaat hangt namelijk af van de liggingduur en die is weer afhankelijk van de besluitvorming van het college om een vergunning in te trekken en om aanpassing te verzoeken. Het verschil tussen de twee genoemde staffels doet zich voor wanneer vitale netten binnen 30 jaar of zelfs eerder aangepast dienen te worden. Er zijn door TenneT geen praktijksituaties aangeleverd - en ook de gemeente kent ze niet - waarin vitale infrastructuur binnen 30 jaar moeten worden aangepast op verzoek van de gemeente. Mocht zich deze situatie voordoen, dan biedt het bestuursrecht TenneT een met waarborgen omklede procedure, zodat een, kennelijk, lichtvaardig verzoek aangekaart kan worden.</i></p>
6.	Stedin	Algemeen	<p>Stedin is van mening dat een vergoedingssystematiek op basis van de Nadeelcompensatieregeling, waarbij het uitgangspunt wordt gehanteerd dat het berekend wordt aan de hand van een staffel van 15 jaar, voor zowel standaard als vitale infrastructuur van Stedin geen recht doet aan de waarde van haar investeringen.</p>
	Reactie		<p><i>Zoals reeds onder 5. vermeld is de nadeelcompensatieregeling gestoeld op voorzienbaarheid van ontwikkelingen in de openbare ruimte, waarbij niet enkel de aanwezigheid van kabels en leidingen een afwegingsaspect is, maar ook andere omgevingsaspecten, zoals archeologie, flora- en fauna, etc., een rol spelen. Schade dat tijdens of door een project uitstijgt boven het normaal maatschappelijk risico, dient te worden vergoed op basis van een uniform bestuursrechtelijk kader. Dit geldt mede voor schadevergoeding voor kabels en leidingen. De termijn van 15 jaar op basis waarvan een netbeheerder een beroep kan doen op een nadeelcompensatievergoeding wordt in zijn algemeenheid, onder andere in de jurisprudentie, breed gedragen. Ten aanzien van de standaard en vitale infrastructuur (kabels en leidingen ten dienste van transport- en distributie) wordt verwezen naar hetgeen vermeld onder 5.</i></p>

7.	Stedin	Algemeen	Stedin vreest dat als gevolg van de vergoedingssystematiek van de Nadeelcompensatieregeling gemeenteambtenaren (te) snel geneigd zullen zijn om Stedin aan te verzoeken kabels of leidingen verplaatsen als de termijn van 15 jaar eenmaal is verstreken. Een langere meer rechtvaardige termijn van 30 of 50 jaar zal dit zeker voorkomen. Als alternatief zou kunnen worden opgenomen dat de gemeente te allen tijde de verplichting heeft om bij aanvang van de planvorming de netbeheerders te benaderen, zodat waar mogelijk alternatieve routes kunnen worden bepaald waardoor verlegging niet meer nodig is.
	Reactie		<p><i>De gemeente ziet geen reden om het beleid ten aanzien van nadeelcompensatie te wijzigen of aan te vullen in een termijn van 30 en/of 50 jaar. Deze door Stedin als meer rechtvaardig bestempelde termijn wordt niet nader onderbouwd. Ook de stelling dat projectleiders of ambtenaren op lichtzinnige wijze zullen overgaan tot verzoeken tot verleggingen van kabels of leidingen wordt door de gemeente als subjectief oordeel beschouwd zonder enige argumentatie. Ten overvloede kan nogmaals worden gemeld dat de 'Nadeelcompensatieregeling' gebaseerd is op een landelijk geaccepteerd model, waarbij niet de economische levensduur van een leiding maar de voorzienbaarheid van ontwikkelingen in de openbare ruimte het uitgangspunt is. De gemeente is van mening dat in de 'Nadeelcompensatieregeling Kabel en Leidingen' een zorgvuldige vergoedingssystematiek is vastgelegd die ruimte biedt voor afwijkingen bij exceptionele gevallen. De gemeente ziet derhalve geen reden om een specificatie of een aanvulling aan dit beleid toe te voegen.</i></p> <p><i>De gemeente is echter met u van mening dat het van groot belang is dat er zowel door onze gemeente als door Stedin, alsmede de overige netbeheerders, gestreefd moet worden om projecten tegen de laagst maatschappelijke kosten te realiseren. De focus dient dan ook in een project gelegen te zijn op kostenbeperkende maatregelen in plaats van de uiteindelijke kostenvergoeding. De door Stedin aangehaalde onderwerpen als het '(niet) verleggen van transportleidingen' en 'werkafspraken over het proces van verleggen in de planvorming' dienen daarom naar de mening van de gemeente geborgd te worden in het beleid van de gemeente. De gemeente is zich bewust van de</i></p>

			<i>verantwoordelijkheid die zij heeft en de afhankelijk van een netbeheerder van de besluitvorming van de gemeente. De gemeente kiest ervoor om de belangen van de netbeheerder te borgen in de processen in haar beleid en niet door middel van het aanpassen van de nadeelcompensatieregeling.</i>
8.	Stedin	Algemeen	Stedin geeft aan dat de nadeelcompensatie niet van toepassing is bij het uitvoeren van commerciële projecten. Stedin zou dit graag in de tekst opgenomen zien worden.
	Reactie		<i>De Nadeelcompensatieregeling is van toepassing op het moment dat het gaat om maatregelen die een netbeheerder dient te nemen vanwege de uitoefening van de gemeente van haar publieke taak. Het college zal bij de afweging van belangen rekening moeten houden met commerciële belangen en andere belangen dan die de publieke taakvoering van het college met zich brengen. Voorbeelden van dergelijke situaties zijn de verkoop van snippergroen, of projecten met andere dan wel meerdere initiatiefnemers. Dit vloeit voort uit de beleidsregel en hoeft niet specifiek benoemd te worden. Wel ziet de gemeente in dat het onderwerp betreffende 'geïntegreerde private en publieke projectinitiatieven' veel vragen met zich brengt. Dit is geen reden om het op te nemen in de regeling, maar verdient wel nadere aandacht. De gemeente beraadt zich over de invulling van dit belangrijke onderwerp</i>
9.	Evides	Algemeen	De door de gemeente voorgestelde nadeelcompensatieregeling is voor Evides niet acceptabel. De regeling draagt volgens Evides niet bij aan lagere maatschappelijke kosten en een verbeterde samenwerking tussen gemeenten en nutsbedrijven. Daarnaast staat de gehanteerde afschrijvingstermijn van 15 jaar niet in verhouding tot de technische levensduur van de leidingen. Bovendien wordt er geen onderscheid gemaakt tussen niet-vitale en vitale infrastructuur. Als alternatief stelt Evides voor de afschrijvingstermijn van 15 jaar aan te passen naar 30 jaar voor niet-vitale infrastructuur (waterleidingen met een diameter kleiner dan 400 mm) en 50 jaar voor vitale infrastructuur (waterleidingen met een diameter groter of gelijk aan 400 mm), zoals ook aangegeven op de conceptversies van de AVOI en nadeelcompensatieregeling.
	Reactie		<i>Zoals reeds hiervoor omschreven is de beleidsregel gebaseerd op de verplichting voor een bestuursorgaan om onevenredige –</i>

			<p><i>boven het normaal maatschappelijk risico uitstijgende – schade te vergoeden. Dit volgt uit het algemene beginsel van behoorlijk bestuur 'égalité devant les charges publiques' (gelijkheid voor de publieke lasten). Dit is gebaseerd op de voorzienbaarheid van ontwikkelingen in de openbare ruimte, waarbij een termijn van 15 jaar als algemeen aanvaard wordt beschouwd.</i></p> <p><i>Nadeelcompensatie ziet niet op afschrijvingstermijnen van de technische levensduur van kabels of leidingen dan wel op een onderscheid tussen de soort leiding. Verwezen wordt verder naar hetgeen vermeld onder 5 tot en met 8.</i></p>
10.	Evides	Algemeen	<p>Evides streeft naar zo laag mogelijke maatschappelijke kosten. De door u voorgestelde nadeelcompensatieregeling dwingt de initiatiefnemer niet tot een gedegen belangenafweging voordat een project wordt geïnitieerd, met hogere maatschappelijke kosten en overlast tot gevolg. Evides wil daarom in de regeling opnemen dat er in een vroegtijdig stadium vooroverleg plaatsvindt met de netbeheerder, zodat er overeenstemming kan worden bereikt over het nemen van maatregelen ten aanzien van leidingen (een technische adequate oplossing tegen de maatschappelijk laagste kosten) en de uitvoering en planning, zoals ook besproken tijdens de consultatiebijeenkomst. Daarnaast stelt Evides zich op het standpunt dat een nadeelcompensatieregeling waarbij de veroorzaker van de verleggingskosten zelf daadwerkelijk financieel wordt geraakt door de verlegkosten, actief bijdraagt aan het beperken van de maatschappelijke kosten. De ervaring wijst uit dat een beperkte nadeelcompensatieregeling, zoals door de gemeente voorgesteld, in het vervolg zal leiden tot hogere verleggingskosten bij de leidingnetbeheerder omdat er geen afdoende financiële drempel is die de veroorzaker aanspoort tot een goede belangenafweging.</p>
	Reactie		<p><i>De gemeente kan zich geheel achter het standpunt van Evides scharen ten aanzien van het streven naar de laagst maatschappelijke kosten bij verleggingen van kabels en leidingen. De onderwerpen die door Evides hierbij worden aandragen, zoals tijdig vooroverleg, zijn in dat kader van groot belang. Deze onderwerpen dienen echter niet in een nadeelcompensatieregeling te worden vastgelegd, maar kunnen wel, zoals genoemd in een samenwerkingsprotocol gestalte krijgen. De nadruk kan dan gelegd worden op kostenbeperking</i></p>

			<i>(in het voortraject van projecten) in plaats van kostenvergoeding (als sluitstuk van projecten). Verder wordt verwezen naar hetgeen vermeld onder 7. en 8.</i>
11.	Evides	Algemeen	Evides verzoekt de gemeente om de concept AVOI en Nadeelcompensatieregeling aan te passen zodat er een regeling ontstaat die recht doet aan de wederzijdse belangen. Voorbeelden hiervan zijn de Nadeelcompensatieregelingen van de gemeenten Vlaardingen, Schiedam, Maassluis, Barendrecht en Albrandswaard (30 jaar voor niet-vitale infrastructuur en 50 jaar voor vitale infrastructuur). Deze regelingen dragen volgens Evides bij aan lagere maatschappelijke kosten en een verbeterde samenwerking tussen gemeenten en nutsbedrijven.
	Reactie		<i>Iedere gemeente heeft de separate bevoegdheid om beleid aangaande kabels en leidingen vast te stellen. De regelingen van de genoemde gemeenten hebben allen een systematiek in zich dat niet ziet op de voorzienbaarheid van ontwikkelingen in de openbare ruimte (zie voor uitleg hetgeen omschreven in 5. tot en met 10). De gemeente ziet geen redenen om de systematiek die gebaseerd is op het 'égalité-beginsel' los te laten. Daar komt bij dat de gemeente de conclusie dat een dergelijke regeling leidt tot lagere maatschappelijke kosten niet deelt. Kostenbeperking (afstemming en overleg in de planvormingsfase) leidt tot lagere maatschappelijke kosten); de nadeelcompensatieregeling ziet enkel op de vergoeding van de kosten. Hogere vergoedingen voor netbeheerders hebben geen invloed op de laagst maatschappelijke kosten, aangezien het enkel een verschuiving van de kosten betekent. Daarnaast is de gemeente van mening dat een verbeterde samenwerking niet moet afhangen van een vergoedingssystematiek. De gemeente heeft voor een goede belangenafweging in een vroeg stadium informatie nodig van netbeheerders, dus een goede samenwerking die gericht is op vroegtijdige informatie-uitwisseling in een vroeg stadium van een ruimtelijke ingreep behoort wat de gemeente betreft hoog op de agenda te staan.</i>
12.	Evides	1.1 AVOI	instemmingsbesluit: ~~besluit van het college als bedoeld in artikel 5.4, eerste lid, onder b, van de Telecommunicatiewet~~ besluit van burgemeester en wethouders op een aanvraag tot instemming van de voorgenomen werkzaamheden, zoals genoemd in de definitie "werkzaamheden";

	Reactie		<i>De Telecommunicatiewet bevat een gedoogplicht voor de aanleg van kabels ten dienste van een openbaar elektronisch communicatienetwerk. Deze gedoogplicht is vastgelegd in artikel 5.2 van de Telecommunicatiewet. De aanbieder dient echter wel instemming te verkrijgen van de gemeente binnen wier grondgebied de uit te voeren werkzaamheden plaats zullen vinden. Dit vloeit voort uit artikel 5.4 van de Telecommunicatiewet. De instemming geldt enkel voor werkzaamheden in verband met de aanleg, instandhouding en opruiming. Voor andere kabels en leidingen geldt de Telecommunicatiewet en de daarin opgenomen gedoogplicht niet. De toestemming om netten aan te leggen, in stand te houden en op te ruimen dient bij deze netten door middel van een vergunning plaats te vinden. In verband met de verschillende regimes is het noodzakelijk om tussen een instemmingsbesluit en een vergunning onderscheid te maken. De opmerking leidt niet tot een wijziging.</i>
13.	Evides	1.1 AVOI	kabels en leidingen: één of meer kabels of leidingen, daaronder in ieder geval begrepen telecomkabels en (drink)waterleidingen , alsmede lege buizen, ondergrondse en bovengrondse ondersteuningswerken en beschermingswerken, bestemd voor transport van vaste, vloeibare of gasvormige stoffen, van energie of van informatie;
	Reactie		<i>De definitie is op dusdanige wijze geformuleerd dat alle kabels en leidingen (dus ook waterleidingen, elektriciteitskabels en telecomkabels) onder de begripsbepaling vallen. De definitie sluit daarnaast aan bij de bekende begripsbepalingen uit wetgeving, zoals de WIBON en het Burgerlijk Wetboek (art. 5:20 lid 2 BW). De door Evides ingebrachte toevoeging is dan ook overbodig.</i>
14.	Evides	1.1 AVOI	openbare gronden: openbare gronden die in eigendom zijn van de gemeente; zoals bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet;
	Reactie		<i>Er is voor gekozen om aan te sluiten bij de definitie van de Telecommunicatiewet. Onder de begripsbepaling 'openbare gronden' dient daarom te worden verstaan: openbare wegen met inbegrip van de daartoe behorende stoepen, pleinen, plantsoenen, glooiingen, bermen, sloten, bruggen, viaducten, tunnels, duikers, beschoeiingen en andere werken. Ook wateren met daartoe behorende bruggen, plantsoenen, pleinen en</i>

			<p>andere plaatsen die voor eenieder toegankelijk zijn vallen onder het begrip 'openbare gronden'. Aansluiting zoeken bij eigendomssystematiek dekt de lading van openbare gronden niet, omdat openbare gronden ook in eigendom kunnen zijn van derden.</p>
15.	Evides	1.1 AVOI (toevoeging)	<p>werkzaamheden: handmatige en/of mechanische (graaf)werkzaamheden, waaronder ook begrepen het opbreken en herstellen van de sleufbedekking en sleufloze technieken, in of op openbare grond in verband met de aanleg, instandhouding en opruiming van kabels en/of leidingen;</p>
	Reactie		<p>Uitgangspunt van de AVOI is dat werkzaamheden in verband met de aanleg, instandhouding en opruiming van kabels en/of leidingen in openbare gronden verboden zijn, tenzij men beschikt over een vergunning of een instemmingbesluit. Dit vloeit voort uit artikel 2.1 van de AVOI. Een begripsbepaling is overbodig en kan door de extra toevoegingen leiden tot een ongewenste beperking van het begrip werkzaamheden.</p>
16.	Evides	1.1 AVOI (toevoeging)	<p>werkzaamheden van niet ingrijpende aard: werkzaamheden, zoals genoemd in de vorige definitie van dit artikel, met een gezamenlijke tracélengte tot 25 meter en waarbij geen wegen, watergangen of groenvoorzieningen volledig worden gekruist en/of bovengrondse voorzieningen worden geplaatst; het aanbrengen of verwijderen van kabels en/of leidingen in reeds aangebrachte voorzieningen; het maken van maximaal twee opbrekingen met elk een afmeting van maximaal 2 m².</p>
	Reactie		<p>Werkzaamheden van niet ingrijpende aard betreffen werkzaamheden waarvoor geen instemmingsbesluit of vergunning hoeft te worden aangevraagd, maar waarbij kan worden volstaan met een melding aan het college. Om welke categorieën van werkzaamheden het gaat, wordt door het college vastgesteld in de nadere regels. Naast werkzaamheden aan huisaansluitingen worden andere niet ingrijpende werkzaamheden aan een lichter regime onderworpen, zolang de werkzaamheden voldoen aan de vastgestelde eisen en randvoorwaarden. Dit kan omdat deze werkzaamheden veelal slechts gedurende relatief korte tijd in een beperkt gedeelte van het netwerk worden verricht, en de impact relatief beperkt en kortstondig is. Voor deze niet ingrijpende werkzaamheden geldt een verkorte meldingsprocedure. Er is voor gekozen om een</p>

			<i>delegatiebevoegdheid op te nemen in de AVOI, zodat het college in plaats van de raad kan besluiten tot een eventuele wijziging van categorieën door het college kan geschieden. Deze werkzaamheden hoeven dan ook niet opgenomen te worden in de begripsbepalingen. Overigens zullen de Nadere regels die de werkzaamheden van niet-ingrijpende vergelijkbare scenario's beschrijven.</i>
17.	Evides	1.2 AVOI (toevoeging)	2. Het bepaalde in deze verordening geldt niet voor zover hierin reeds is voorzien in de Telecommunicatiewet of privaatrechtelijke overeenkomsten.
	Reactie		<i>De Telecommunicatiewet verplicht de gemeente om een verordening op te stellen voor werkzaamheden in of op openbare gronden in verband met de aanleg, instandhouding of opruiming van telecomkabels. Deze verordening is zodoende een uitwerking van de wet en voor telecomkabels ook juridisch begrensd door de wet. De toevoeging dat 'het bepaalde in deze verordening niet geldt voor zover hierin reeds is voorzien in de Telecommunicatiewet' kan daarom achterwege blijven. Ten aanzien van de privaatrechtelijke overeenkomsten kan het volgende worden opgemerkt. In artikel 6.1 van de AVOI zijn de overgangsbepalingen omschreven. Hierin is opgenomen dat, indien een privaatrechtelijke overeenkomst nog steeds van toepassing is, de afspraken uit de overeenkomst die daarin zijn opgenomen voortgaan op de bepalingen van de AVOI en de onderliggende regels. De toevoeging is zodoende overbodig.</i>
18.	Evides	2.1 AVOI	2. In afwijking van het eerste lid kan voor werkzaamheden van niet ingrijpende aard en spoedeisende werkzaamheden worden volstaan met een melding aan het college. Het college stelt nadere regels vast ten aanzien van categorieën van werkzaamheden van niet ingrijpende aard.
	Reactie		<i>De specifieke procedure voor spoedeisende werkzaamheden is geregeld in lid 4 van dit artikel en wordt nader uitgewerkt in de nadere regels. De toevoeging in lid 2 is zodoende overbodig.</i>
19.	Evides	2.2 AVOI	2. Een melding wordt minimaal vijf werkdagen voor aanvang van de werkzaamheden aan het college gedaan, behoudens in geval van spoedeisende werkzaamheden.
	Reactie		<i>Verwezen wordt verder naar hetgeen vermeld onder 18.</i>

20.	Evides	2.4 AVOI	2. De werkzaamheden moeten zijn gestart voltooid binnen zes maanden na vergunningverlening aanvang , tenzij in het instemmingsbesluit of de vergunning anders is bepaald.
	Reactie		<i>Dit lid heeft tot doel om de werkingsduur van het instemmingsbesluit of vergunning te beperken om zo uitvoering geruime tijd na afgifte te voorkomen. Een tussentijds gewijzigd gebruik van gronden kan de werkzaamheden onwenselijk maken. Zo nodig kan in het instemmingsbesluit of de vergunning de werkingsduur van het besluit worden verlengd. De wijziging van het artikel zal er voor zorgen dat het beoogde doel niet wordt gediend.</i>
21.	Evides	3.1 AVOI	1. De gemeente initieert en faciliteert nader overleg tussen alle betrokken partijen over alle projecten in openbare gronden. Dit overleg vindt periodiek, doch tenminste eenmaal tweemaal per jaar plaats.
	Reactie		<i>De gemeente zal periodiek een strategisch overleg initiëren tussen alle betrokken partijen over alle uit te voeren projecten in de gemeente. De gemeente heeft voor nu gekozen om dit overleg minimaal éénmaal per jaar te doen, maar kan ook kiezen om dit vaker te doen. De mogelijkheid wordt hiertoe in dit artikel geboden.</i>
22.	Evides	3.1 AVOI	3. Op initiatief van het college wisselen alle betrokken partijen voorafgaand aan de start van een werk dat gevolgen heeft voor de ondergrondse infrastructuur de noodzakelijke informatie met elkaar uit. De gemeente doet een zorgvuldige belangenafweging ten aanzien van alle betrokken partijen en streeft naar de laagst mogelijke maatschappelijke kosten.
	Reactie		<i>Op basis van de Awb is de gemeente verplicht om bij haar besluitvorming de belangen op een zorgvuldige wijze af te wegen. Het is zodoende niet nodig te op te nemen in de AVOI. Ten aanzien van de laagst maatschappelijke kosten kan worden gemeld dat de gemeente daar ook naar streeft. Hierbij dient wel gemeld te worden dat de gemeente ook andere belangen behartigt (zoals bijvoorbeeld ruimtelijke ordening en verkeersveiligheid) en dat er derhalve niet enkel op de laagst maatschappelijke kosten van verleggingen het toetsingskader kan zijn.</i>
23.	Evides	5.2 AVOI	~~Strafbepaling Overtreding van de artikelen 2.1 eerste en tweede lid, 2.4 derde lid en 3.2 eerste lid wordt gestraft met~~

			~~hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van de tweede categorie.~~
	Reactie		<i>De onderbouwing waarom deze bepaling verwijderd dient te worden mist. De reden waarom deze bepaling is opgenomen, is het feit dat de mogelijkheid wordt geboden om in bijzondere gevallen strafrechtelijk op te treden. Over het algemeen zal gekozen worden voor bestuursrechtelijke handavingsinstrumenten en vormt de toepassing van strafrechtelijke sancties in beginsel een uiterst handavingsmiddel. Het zal dan ook dienst doen als ultimum remedium, maar een dergelijke bepaling is veelvoorkomend in verordeningen.</i>
24.	Evides	1.1 NKL (toevoeging)	vitale transportkabels en/of leidingen: kabels en/of leidingen, als bedoeld in onderdeel [...], die gekwalificeerd kunnen worden als een elektriciteitskabel met een nominale spanning hoger of gelijk aan 23 kV, een gasleiding met een nominale druk hoger dan 3 bar of een waterleiding met een nominale diameter groter of gelijk aan 400 mm. In bijlage [...] zijn bovengenoemde vitale transportkabels en -leidingen grafisch weergegeven;
	Reactie		<i>In de nadeelcompensatieregeling wordt geen onderscheid gemaakt tussen vitale en niet-vitale kabels en/of leidingen. Er is namelijk in het licht van voorzienbaarheid van ontwikkelingen in de openbare ruimte geen verschil tussen transport- en distributieleidingen (ofwel vitaal en niet-vitaal) met betrekking tot nadeelcompensatie te maken. Zodoende is er geen ruimte om een vergoedingssystematiek voor vitale (voorstel Evides is 50 jaar) en een vergoedingssystematiek voor niet-vitale leidingen (voorstel Evides is 30 jaar) vast te stellen. Voor een nadere onderbouwing wordt verwezen naar hetgeen is verwoord in 5 tot en met 12.</i>
25.	Evides	2.2 NCR	1. Indien kabels of leidingen zijn gelegen binnen beheergebied wordt de hoogte van nadeelcompensatie vastgesteld aan de hand van de liggingduur van de aan te passen kabels of leidingen. Indien de liggingduur niet door de belanghebbende kan worden aangetoond, wordt uitgegaan van een liggingduur langer dan dertig jaar vijftien jaar
	Reactie		<i>De gemeente baseert haar nadeelcompensatieregeling op de voorzienbaarheid van de ontwikkelingen in de openbare ruimte, waarbij een termijn van 15 jaar landelijk geaccepteerd is en</i>

			<i>wordt gedragen in de jurisprudentie. Een wijziging in deze vergoedingssystematiek, zoals voorgesteld, past niet binnen deze gedachte. Voor een nadere onderbouwing wordt verwezen naar hetgeen is verwoord in 5 tot en met 12.</i>
26.	Evides	2.2 NCR (toevoeging)	3. Bij een liggingsduur vanaf vijf jaar tot en met ~~vijftien~~ dertig jaar bedraagt de nadeelcompensatie 80% van de schade vanaf het zesde jaar tot 0% vanaf het ~~zestiende~~ eenendertigste jaar, (~~trapsgewijs~~) zoals weergegeven in het schema in bijlage 1
	Reactie		<i>Zie de reactie onder 25.</i>
27.	Evides	2.2 NCR (verwijderd)	~~4. Bij een liggingsduur langer dan vijftien jaar wordt geen nadeelcompensatie toegekend~~
	Reactie		<i>Dit artikellid zal in de 'Nadeelcompensatieregeling' niet worden verwijderd. Voor een nadere onderbouwing wordt verwezen naar hetgeen is verwoord in 5 tot en met 12 en 25.</i>
28.	Evides	2.2 NCR (toevoeging)	~~4. Voor vitale transportkabels en/of -leidingen geldt dat indien de netbeheerder maatregelen moet nemen ten aanzien van kabels en/of leidingen op grond van een aanwijzing in de periode gelegen na het vijfde tot en met het vijftigste jaar, gerekend vanaf de datum van de inwerkingtreding van het betrokken instemmingsbesluit of vergunning, zal de gemeente 80% van het schadebedrag na het vijfde jaar tot 0% na het vijftigste jaar (trapsgewijs) als nadeelcompensatie uitkeren volgens het schema weergegeven in bijlage 2.~~
	Reactie		<i>Dit artikellid zal in de 'Nadeelcompensatieregeling' niet worden toegevoegd. Voor een nadere onderbouwing wordt verwezen naar hetgeen is verwoord in 5 tot en met 12 en 25.</i>
29.	Evides	2.2 NCR (toevoeging)	~~5. Indien de netbeheerder maatregelen moet nemen op grond van een aanwijzing na dertig jaar voor kabels en/of leidingen, niet zijnde vitale transportkabels en/of -leidingen c.q. na vijftig jaar voor vitale transportkabels en/of -leidingen, gerekend vanaf de datum van de inwerkingtreding van zijn instemmingsbesluit of vergunning, wordt er geen nadeelcompensatie uitgekeerd.~~
	Reactie		<i>Dit artikellid zal in de 'Nadeelcompensatieregeling' niet worden toegevoegd. Voor een nadere onderbouwing wordt verwezen naar hetgeen is verwoord in 5 tot en met 12 en 25.</i>
30.	Evides	2.6 NCR (geheel toegevoegd)	Wijziging eigendom 1. Burgemeester en wethouders melden aan de netbeheerders het voornemen tot het aanbrengen van wijzigingen in eigendom en ingebruikneming door derden van

			<p>openbare gronden waarin zich kabels en/of leidingen bevinden. 2. Burgemeester en wethouders dragen in het geval zoals genoemd in het tweede lid van dit artikel, de zorg dat de ongestoorde ligging van kabels en/of leidingen wordt gehandhaafd door middel van het desgevraagd vooraf aan de netbeheerder verlenen van een recht van opstal voor die kabels en/of leidingen. De kosten voor het vestigen van een zakelijk recht komen in dat geval voor rekening van de netbeheerder.</p>
	Reactie		<p><i>De Nadeelcompensatieregeling ziet op de vergoeding van kosten die uitstijgen boven het normaal maatschappelijk risico, veroorzaakt door maatregelen die een netbeheerder dient te nemen vanwege de uitoefening van de gemeente van haar publieke taak. Het college zal bij de afweging van belangen rekening moeten houden met commerciële belangen en andere belangen dan die de publieke taakvoering van het college met zich brengen. Een voorbeeld van een dergelijke situatie is de verkoop van gronden (zie ook 8.) Dit vloeit reeds voort uit de regeling en hoeft niet specifiek benoemd te worden. Wel ziet de gemeente in dat het onderwerp betreffende 'grondverkoop waar kabels en leidingen in gesitueerd zijn' veel vragen met zich brengt. Dit is echter geen reden om het op te nemen in de regeling, maar het verdient wel de aandacht van de gemeente.</i></p>
31.	Evides	3.2 NCR (verwijderd)	<p>~~1. d. Het college kan aan het overschrijden van de termijn als bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, het gevolg verbinden dat de aangevraagde nadeelcompensatie gedeeltelijk wordt toegekend dan wel wordt afgewezen.~~</p>
	Reactie		<p><i>Het college kan aan het overschrijden van de zes maanden termijn na gereedmelding van het werk (artikel 3.1 lid 2) voor het indienen van een verzoek tot nadeelcompensatie het gevolg verbinden dat de aangevraagde nadeelcompensatie gedeeltelijk wordt toegekend dan wel wordt afgewezen. Deze maatregel ziet erop dat verzoeken tot nadeelcompensatie tijdig worden ingediend en dat dit niet (meer) plaatsvindt na afsluiting van een project. Het is echter niet mogelijk verzoeken niet-ontvankelijk te verklaren na voornoemde termijn, aangezien een rechtsvordering voor vijf jaar kan blijven bestaan¹. Het fungeert</i></p>

¹ Het college kan de aanvraag afwijzen indien op het tijdstip van de aanvraag vijf jaren zijn verstreken na aanvang van de dag na die waarop belanghebbende bekend is geworden met de schade die het

			<p><i>als stimulans om zorg te dragen dat aanvragen niet zeer laat worden ingediend en het alle belanghebbenden veel moeite gaat kosten om aanvragen inhoudelijk op rechtmatigheid en doelmatigheid te toetsen. In de praktijk, op Rijksniveau, is gebleken dat deze werkwijze goed functioneert en door partijen wordt geaccepteerd. Hierbij dient gemeld te worden dat het gedeeltelijk toekennen dan wel afwijzen van nadeelcompensatie op basis van overschrijding van de termijn goed dient te worden gemotiveerd. Dit artikellid zal zodoende in de 'Nadeelcompensatieregeling' niet worden verwijderd.</i></p>
--	--	--	---

---

gevolg is van een verzoek tot het nemen van maatregelen. Deze opgenomen termijn is een weergave van de verjaringstermijn op grond van het Burgerlijk Wetboek.